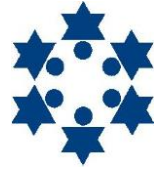

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

ה' בתמוז תשפ"א
15 ביוני 2021

0491-0022-2021-001311
בד"מ: 15.21

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה בחיפה

בפני : עו"ד אורי כהן – אבה"ד
גב' עדנה ניסים
עו"ד אלון סבן
יו"ר המותב
חברת המותב
חבר המותב

התובעת : נציבות שירות המדינה
ע"י ב"כ עו"ד שפיק האמד

הנאשמת : אורית רביב

ב"כ הנאשמת: אינה מיוצגת

גזר דין

1. הנאשמת אורית רביב, עובדת הנהלת בתי המשפט שהועסקה כקלדנית בבית המשפט המחוזי בחיפה (להלן – בית המשפט), הורשעה על ידינו, על פי הודאתה, בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו-(3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג – 1963, זאת בגין שימוש לרעה בהרשאות שניתנו לה למערכת "נט המשפט" (להלן – המערכת).

2. ואלה עובדות האישום –

- א. הנאשמת הייתה נשואה בעבר לאדם בשם אופיר שיש, והשניים התגרשו.
- ב. מר שיש מצוי בהליכים של פשיטת רגל, והנאשמת היא צד לתיק פש"ר מס' – 30267-02-17-17 המנוהל בבית המשפט המחוזי בנצרת בעניינו (להלן – תיק הפש"ר).
- ג. ביום 10.2.2019 שלח מר קימי אבולעפיה, סגן מנהל בתי המשפט דוא"ל לכלל העובדים בהנהלת בתי המשפט בו כתב: "... אבקש להזכיר כי אין להיכנס לתיק משפטי במערכת "נט המשפט", ללא צורך ושלא במסגרת תפקיד העובד. כניסה לתיק ללא הרשאה מתאימה ומבלי שהדבר נדרש לצורך עבודתו של העובד עלולה להוות עבירה משמעתית".

ד. בין התאריכים 24.1.2019 – 6.8.2019 שלפה הנאשמת מידע ממערכת "נט המשפט" שלא כדין ושלא לצרכי עבודתה, כאשר נכנסה לתיק הפש"ר ב-69 הזדמנויות, באמצעות ההרשאה שניתנה לה בדרך של הזדהות ממשלתית על ידי הכרטיס החכם שלה, זאת חרף האיסור בתקשי"ר וחרף הודעתו לעיל של מר אבולעפיה.

התביעה טענה כי בהתנהגותה במפורטת לעיל עשתה הנאשמת שימוש לרעה בהרשאותיה למערכת "נט המשפט". בכך פגעה הנאשמת במשמעת שירות המדינה, הפרה את הוראה 65.195 לתקשי"ר והתנהגה התנהגות שאינה הולמת עובד מדינה.

3. טיעונים לאמצעי המשמעת

א. טיעוני התביעה

- 1) הנאשמת קלדנית המועסקת בהנהלת בתי המשפט בתפקיד רגיש ונגיש.
- 2) הנאשמת עברה במסגרת תפקידה ריענונים והשתלמויות ביחס לשימוש במאגרים, והצורך בשימור המידע הנמצא במערכות שהייתה חשופה להן.
- 3) במעשיה של הנאשמת הייתה פגיעה בכלל השירות הציבורי ובעבודתה בהנהלת בתי המשפט.
- 4) באשר לחומרת המעשים היפנה התובע ל-עש"מ 6348/01 יפתח בן דוד.
- 5) הנאשמת עובדת ותיקה ומצופה היה ממנה לפעול על פי הנהלים החלים עליה.
- 6) מול חומרת העבירות שקלה התביעה לקולא את מצבה הכלכלי והמשפחתי של הנאשמת.
- 7) אמצעי המשמעת המבוקשים עונים על תכליות אמצעי המשמעת.
- 8) התובעת עתרה להשתת אמצעי המשמעת הבאים: נזיפה חמורה; הפקעת משכורת אחת; הורדה בדרגה אחת למשך חצי שנה.

ב. עמדת המשרד

המשרד מצטרף להסדר הטיעון, אך מבקש שההורדה בדרגה תהיה לשנה אחת.

ג. דבר הנאשמת

- 1) לא ידעה שאסור לה להיכנס לתיקים שרלוונטים לעניינה האישי.
- 2) שליפות המידע התייחסו רק לעצם מתן החלטות, ולא להחלטות גופן. (עורך הדין שלה אמר לה שהיא יכולה להיכנס למערכת ולבדוק אם יש החלטות).
- 3) המידע היה דרוש עבור חברת "עמיגור" הואיל והנאשמת מתגוררת בשכירות, והחברה ביקשה לקבל עידכונים לגבי מצב פשיטת הרגל של בעלה לשעבר.
- 4) היא אמא לשלושה ילדים (בני 16, 20, 24); כיום בעלה לשעבר משלם 1,300 ₪ מזונות עבור הבת הקטנה; במשך השנים הושלמו דמי המזונות באמצעות המוסד לביטוח לאומי.

5) מצבה הכלכלי דחוק; משכורתה ללא שעות נוספות היא כ-5,500 ₪, אינה מקבלת גמול השתלמות.

6) עובדת במערכת בתי המשפט משנת 1994 (תוך הפסקות מסויימות), בערכאות שונות; חוות הדעת עליה טובות.

4. דיון

הנאשמת הודתה כי בין התאריכים 24.1.2019 – 6.8.2019 שלפה מידע ממערכת "נט המשפט", שלא כדין ושלא לצרכי עבודתה, עת נכנסה ב-69 הזדמנויות לתיק פשיטת הרגל של הגרוש שלה.

בכך גם עשתה שימוש לרעה בהרשאות שניתנו לה לאותה מערכת.

בית המשפט העליון עמד בפסיקה עניפה על מטרות ההגנה על המידע המצוי במאגרים, ועל החומרה הנעוצה בהפרת ההוראות של עיון ושליפה, בניגוד לדין, של אותו מידע.

בעש"מ 7111/02 נציבות שירות המדינה נ' אשואל (פ"ד נז(1) 920), נאמר:

"העבירות המשמעותיות של שליפת המידע ממאגרים שלא לצרכי התפקיד יוצרות פגיעה קשה בתדמיתו של שירות המדינה. צא וחשוב מה מידת הפגיעה הצפויה לכל אדם מהישוב שמידע אישי שנאסף על ידי אורגנים של השירות הציבורי לצרכי תפקידם מועבר בשוק המידע כמוצר, ועלול להגיע לרשות הרבים... בנוסף לפגיעה זו בתדמיתו של שירות המדינה נפגע אמונו של הציבור בשירות זה... ובעקבות הפגיעה באמון הציבור עלולים האזרחים להימנע מלשתף פעולה עם הרשויות ולסרב להעביר להם מידע, או לנסות להתחמק ממסירתו בידיעה שמאגרי המידע פרוצים... הפיתויים הרבים כרוכים באפשרות להשיג מידע, מחייבים להציב מנגד אמצעי משמעת מרתיע."

גם בעש"מ 3275/07 שמואל ציילר נ' נציבות שירות המדינה (ניתן ביום 26.4.09) הדגיש בית המשפט העליון את הפגיעה הנגרמת כתוצאה משימוש אסור במידע לצרכים שמעבר לתפקיד:

"הפגיעה הנגרמת כתוצאה משימוש אסור במידע לצרכים שמעבר לתפקיד אינה מצטמצמת לפגיעה ביחסי האמון בין העובד למעסיקו ובפרטיותם של צדדים שלישיים. היא כרוכה בגרימת נזק מבחינת אמון הציבור ברשות הציבורית ובעובדיה, ובתדמיתם המקצועית המוסרית כמי ששומרים ומגנים על חיסיון המידע שברשותם, ומשתמשים בו כדין במסגרת תפקידם בלבד. ברשויות ציבוריות, שתפקידן בנוי על שימוש במידע ובנתונים אישיים המתייחסים לאזרחים, כדוגמת רשויות המס, עלולה הפרה של כללי ההגנה על חיסיון המידע להוליד סירוב של נישומים לשתף פעולה בדרך של מסירת נתונים אישיים לרשות מחשש כי המידע יגיע ליריב, למתחרה או לגורם אחר כלשהו שאינו מוסמך לקבלו.

בלא שיתוף פעולה הכרחי מצד נישומים, תיפגע באופן מהותי יכולתו של השירות הציבורי למלא את תפקידו."

חומרה יתירה במעשיה של הנאשמת נוכח מעמדה כעובדת ביחידה של הנהלת בתי המשפט.

ב-עש"מ 2165/88 יעל זיקרי נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 3.4.2008) כתב כבוד השופט רובינשטיין: "צדקו הן בית משפט השלום והן בית הדין קמא בכך שייחסו חומרה מיוחדת לכך שהמערערת עבדה במערכת השיפוטית; נחוץ אמון הציבור במערכת זו, גם אם אין קלדנית כאדם בכיר או אף שופט שהמשפט מייחס לעבירותיו חומרה יתירה".

מול חומרת העבירות שקלנו את נסיבות ביצוע העבירה ואת נסיבותיה האישיות של הנאשמת.

הנאשמת סברה בתום לב שאין פגם במעשיה, שעה שאף עורך הדין שלה ביקש ממנה להודיעו אם קיימות החלטות בעניין פשיטת הרגל של הגרוש אם לאו; בנוסף המידע היה דרוש להמשך אישור זכאותה לשכירות מעם חברת "עמיגור".

הנאשמת נתונה במצב כלכלי קשה, דירוגה נמוך ומשכורתה קטנה.
הנאשמת עובדת ותיקה, זוכה לחוות דעת טובות על עבודתה.

התרשמנו שמדובר בכשל חד פעמי שאינו מאפיין את הנאשמת, והעבירות שעברה לא תישננה.

לאחר ששקלנו כל האמור לעיל הגענו לכלל החלטה שבנסיבות המיוחדות שלפנינו ניתן להסתפק בהטלת אמצעי משמעת של נזיפה חמורה והפקעת מחצית משכורת.

5. סוף דבר

על הנאשמת יוטלו אמצעי המשמעת הבאים:

א. נזיפה חמורה;

ב. הפקעת מחצית משכורת שתשלום ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

גזר הדין ניתן בהעדר הצדדים ביום ה' בתמוז תשפ"א – 15.6.2021, וישלח אליהם באמצעות הדואר האלקטרוני.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 30 יום מהמצאת גזר הדין לידי באי כוח הצדדים.

(-)

גב' עדנה ניסים
חברת המותב

(-)

עו"ד אלון סבן
חבר המותב

(-)

עו"ד אורי כהן – אבה"ד
יו"ר המותב